

Danmark udvidede fisketerritoriet til 200 sømil i 1977, og i medfør af Genèvekonventionen af 1958 om en kontinuerlig sokkel har Danmark allerede retten til udforskning og udnyttelse af kontinentalsoklen. Og for at beskytte havmiljøet vedtog Nordsøstaternes miljøministre på Nordsøkonferencen i Haag i 1990 en erklæring om at oprette eksklusive økonomiske zoner i de områder i Nordsøen, hvor disse zoner ikke eksisterer. Norge, Sverige, Frankrig og Tyskland har oprettet eksklusive økonomiske zoner, og Holland og Belgien er i gang med det.

Det er vigtigt, at også Danmark går ind i dette arbejde for at beskytte havmiljøet mod dumpning og ulovlig udtømmning af olie, som udgør et større og større problem for Nordsøens miljø. I dag har Danmark kun begrænsede muligheder for at gribe ind over for udenlandske skibe uden for dansk søterritorium. I de eksklusive økonomiske zoner kan kyststaterne i væsentligt omfang håndhæve miljøbeskyttelsesregler i henhold til internationale regler til beskyttelse af havmiljøet.

Et andet vigtigt formål for oprettelsen af en eksklusiv økonomisk zone er at skabe mulighed for udnyttelse af energi fra vandet, strømme og vind.

Socialdemokratiet kan støtte lovforslaget.

Ulla Tørnæs (V):

Med dette lovforslag ønsker udenrigsministeren at oprette en eksklusiv økonomisk zone omkring Danmark, og samtidig ønsker udenrigsministeren at skabe hjemmel for, at der kan oprettes en tilsvarende zone omkring Færøerne og Grønland.

Lad mig starte med at sige, at Venstre kan give sin fulde opbakning til dette lovforslag, naturligvis forudsat at en eventuel senere kongelig anordning for Færøerne og Grønland gennemføres i samarbejde og fuld forståelse med Færøerne og Grønland.

Adgangen til at oprette eksklusive økonomiske zoner på indtil 200 sømil var en af de vigtigste nyskabelser i forbindelse med FN's havretskonference, der fandt sted i 1970'erne, og som i 1982 afsluttedes med havretskonventionen.

Som repræsentant for en havneby, nemlig Esbjerg, skal jeg ikke undlade at understrege, at jeg naturligvis lægger stor vægt på den historiske tradition for frihed på havene, altså frihed til at færdes på det åbne hav og til at udnytte havets ressourcer, en tradition, som vi i mange

sammenhænge har nydt godt af i Danmark, ikke mindst i fiskeri- og handelsmæssigt øjemed.

Med oprettelsen af en eksklusiv økonomisk zone udvides Danmarks jurisdiktion til at omfatte havområder indtil 200 sømil fra kysten netop uden at hindre den frie adgang til at færdes på havet eller i luftrummet over havet. Men det er klart, at friheden til at færdes på det åbne hav må ske under ansvar og respekt for, at der er tale om en naturressource, hvortil der ikke er knyttet nogen egentlig privat ejendomsret.

Desværre har vi specielt sidste forår været vidne til en række meget kedelige situationer, hvor olieforurening ramte den jyske vestkyst. Der var tale om olieudslip fra skibe i dansk farvand, men højst sandsynligt skibe i farvand uden for den nuværende 3-sømil-grænse, hvor for man – såfremt Miljøstyrelsens overvågning havde pågrebet synderne – ikke kunne have retsforfulgt dem i henhold til dansk lovgivning. Det er naturligvis helt uacceptabelt.

Derfor ser vi oprettelsen af en eksklusiv økonomisk zone som en oplagt mulighed for at forbedre miljøovervågningen og dermed også pågribelsen af miljøsyndere, specielt langs den jyske vestkyst.

Jeg har forstået, at det netop er på grund af situationen omkring miljøsynderne, der udtømmer olietankene til havs, at regeringen nu ønsker at oprette en eksklusiv økonomisk zone. Men forudsætningen for en retsforfølgelse er fortsat, at farvandene overvåges, og dér har vi jo måttet konstatere, at Miljøstyrelsens overvågning af specielt Nordsøen har været særdeles mangelfuld.

Men bortset fra det sidste skal jeg blot sige, at Venstre kan støtte lovforslaget, og at vi naturligvis vil medvirke til en konstruktiv udvalgsbehandling.

Agnete Laustsen (KF):

Betydningen af at kunne gennemføre en øget jurisdiktion over vort søterritorium prioriterer vi fra konservativ side højt. Men det er tilsyneladende en kompliceret ting at gennemføre, eller også vil udenrigsministeren føle sig mindst fem hundrede procent dækket ind, for jeg mindes i alle tilfælde sjældent at have set et trods alt så begrænset forslag, som der her er tale om, blive sendt til høring hos ca. – har jeg talt – 175 forskellige myndigheder, firmaer og organisationer.

Så når både Restaurations- og Bryggerforbundet, Dansk Ornitologisk Forening, Funktio-